

แฮ้ออ้อ...ชักเหน้อยขึ้นมาจังแล้ว!!!

ต่าแห่ง ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนา หรือที่เรียกย่อๆ กันว่า พศ. นั้น...อันที่จริงก็เป็นตำแหน่งเล็กๆ และเท่าที่ผ่านมาก็ไม่ถึงกับล่ำล้าคึกคะนองมากมาย คือออกไปทางคล้ายๆ เลขาฯ พระ หรือเป็นผู้ที่คอยเชื่อมประสาน ให้สายใยระหว่าง บ้าน กับ วัด หรือ อาณาจักร กับ ศาสนจักร มันพอยืดๆ โยงๆ กันไปได้มัง...

☆☆☆☆☆

แต่อาจด้วยเหตุเพราะความ **ต่ำตม** ของวงการพระ ที่คงปฏิเสธไม่ได้ว่า...ออกจะหนักหนา สาหัส มีใช้น้อย ดั่งนั้น...เมื่อพันตำรวจโท **พงศ์พร พรหมณีสานต์** ท่านถูกส่งให้มานั่งเก้าอี้ตัวนี้ ตำแหน่งที่ว่ามันเลยเกิดความสำคัญขึ้นมา อย่างชนิดแทบกลายเป็นส่วนหนึ่ง ส่วนสำคัญ ไปตามความหวังของสังคม ในอันที่อยากจะเห็นความเปลี่ยนแปลง ปฏิรูป ในแวดวงพระศาสนา การอุปถัมภ์ ยกย่องพระศาสนา แบบจริงๆ จังๆ โดยไม่ว่านาคลิกภาพ ลักษณะอุปนิสัยใจคอ ตลอดไปจนกรรมวิธีในการปฏิบัติหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่ของท่าน จะเป็นไปรูปไหน แบบใด ก็ตาม แต่ได้ก่อให้เกิด **ต้นทุนทางสังคม** ในระดับที่ทำให้ตำแหน่งนี้ หน้าที่นี้ และผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนา รายนี้ ไม่ได้เป็นแค่ **ข้าราชการธรรมดาๆ** อีกต่อไปเท่านั้น แต่กลายเป็นส่วนหนึ่งและส่วนสำคัญ ในการ **จุดประกายความหวังของสังคม** เอาเลยถึงขั้นนั้น...

☆☆☆☆☆

ด้วยเหตุนี้...การสลับเปลี่ยนท่านไปยังตำแหน่ง หน้าที่ ตามระบบราชการ หรือตามสายการบังคับบัญชาโดยทั่วไป ย่อมต้องส่งผลแตกต่างไปจากการโยกย้ายตามปกติธรรมดาอย่างมีอาจปฏิเสธได้ คือการโยกย้ายข้าราชการโดยปกติ นั้น แทบไม่ต้องเสียเวลาอธิบายอะไรกันมากมาย ยิ่งระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา ยิ่งไม่ต้องเสียเวลาพูดคุย แจกแจง อะไรเอาเลยก็ยิ่งได้ แค่ไม่รังแก ลดชั้น ลดระดับ ก็พอแล้ว ยิ่งถ้าเอามาไว้ใกล้ตัว เอามาช่วยงาน ในฐานะคนดี ทำงานดี ยิ่งน่าปลาบ น่าปลื้มเข้าไปใหญ่ แต่ก็นั่นแหละ...ด้วยเหตุเพราะ **ต้นทุนทางสังคม** ที่ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนา รายนี้ ท่านได้สร้างฯ เอาไว้ สิ่งที่มีผู้บังคับบัญชาไม่ว่าตั้งแต่รัฐบาล นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีที่ดูแลรับผิดชอบหน่วยงานแห่งนี้ คงต้องค้นหาคำอธิบายเอาไว้ให้เหมาะๆ เพราะหนีไม่พ้นต้อง **อธิบายกับสังคม** นั้นแล...

☆☆☆☆☆

ส่วนคำอธิบายนั้นจะ **เข้าท่า-ไม่เข้าท่า** คงไม่ได้เกี่ยวข้องกับผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างพันตำรวจโท **พงศ์พร** เอาเลยแม้แต่น้อย ไม่ว่าท่านจะน้อยใจ-ไม่น้อยใจก็ตาม แต่มันเกี่ยวกับ **ความหวัง-ความเชื่อ-ความศรัทธา** ของสังคมนั้นแหละเป็นหลัก คือถ้าคำอธิบายนั้นๆ เกิด **ไม่เข้าท่า** ขึ้นมา ไม่ว่ารัฐบาล นายกรัฐมนตรี ยันไปถึงรัฐมนตรีผู้ดูแลรับผิดชอบ หรือแม้แต่ไม่ได้ดูแลรับผิดชอบ มีสิทธิ **สอแปด** คะแนนนิยมลดฮวบๆ ฮาบๆ เหลือไม่ถึง 5 จากคะแนนเต็ม 10 หนักซะยิ่งกว่าผลสำรวจคะแนนนิยมกรุงเทพโพลเอาง่ายๆ แม้พันตำรวจโท **พงศ์พร** ท่านจะสงบปาก สงบคำ ไม่ได้แสดงออกถึงความยินดี

ยื่นร้ายใดๆ ก็ตามที...

☆☆☆☆☆

แต่ครั้นจะหาคำอธิบายที่ **เข้าท่า** ก็คงไม่ง่าย...เนื่องจากคำอธิบายที่พอช่วยให้ **ความหวัง-ความเชื่อ-ความศรัทธา** มันไม่ถึงกับลดระดับลงมามากนัก มันออกจะหนักไปทาง **การปฏิบัติ** มากกว่าคำพูด คำจาใดๆ ก็แล้วแต่ ไม่งั้น...ตลอดช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ไอ้ที่มันลดๆ ระดับลงมาเรื่อยๆ จาก 6.19 ลดลงมาเหลือ 5 กว่าๆ จาก 7.57 ลดลงมาเหลือ 7 เลยๆ ส่วนใหญ่มันมักเกี่ยวกับ **การปฏิบัติ** ซะมากกว่า ไม่ได้เกี่ยวกับคำพูด คำจา ที่พูดจะจนคอแหบ คอแห้ง แกรมเพลอๆ...ยังแต่งกลอน หรือร้องเพลงให้ฟังซะอีกต่างหาก...

☆☆☆☆☆

และแม้ว่าในแง่ของ **การปฏิบัติ** แล้ว...รัฐบาลท่านอาภรณ์ในแนว **ลับ-ลวง-ครางจิ้งจิ้ง** เป็นหลัก เก่งในการแต่งเชือก แฉลบออกข้าง ไม่ต้องการปะทะกับใครแบบตรงไป-ตรงมา อาศัยความยืดหยุ่น ประนีประนอม ช่วยประคับประคองความสงบเรียบร้อยในบ้านเมือง ให้ดำรง คงอยู่ ต่อเนื่องไปได้เรื่อยๆ แต่การลับ-ลวง-ครางจิ้งจิ้งเหล่านี้ คงปฏิเสธไม่ได้ว่า บางครั้ง บางครา กลับส่งผลให้ผู้ที่ต้องตกเป็นฝ่ายครางจิ้งจิ้ง กลายเป็นบรรดาผู้ที่พร้อมเชื่อมั่น-ศรัทธาในตัวรัฐบาลมาโดยตลอด ขึ้นอยู่กับจะครางจิ้งจิ้งมาก ครางจิ้งจิ้งน้อยเท่านั้นเอง อันนี้...มันเลยยิ่งทำให้ **อธิบายยากซ้ซ้ซ้** ยิ่งขึ้นไปใหญ่...

☆☆☆☆☆

แน่ล่ะว่า...สำหรับแวดวงพระนั้น ยิ่งต้องอาศัยการ **ลับ-ลวง-ครางจิ้งจิ้ง** มากยิ่งๆ ขึ้นไป แต่ครั้นจะปล่อยให้ครางจิ้งจิ้งกันต่อไปเรื่อยๆ โดยไม่มีอะไรให้ซ้ซ้ ซ้ำๆ เอาไว้ มั้ง แม้แต่ผู้ที่เคยสร้างความซ้ซ้ ซ้ำๆ อย่างผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาคนใหม่ สุดท้าย...ก็ดัน **เสด็จพระ** เอาดีอ้อ!!! มันก็เลยยิ่ง **อธิบายยากซ้ซ้ซ้** ยิ่งขึ้นไปอีก ไม่ต่างไปจากเรื่องตำรวจ เรื่อง ป.ป.ช. ฯลฯ ฯลฯ หรืออีกหลายต่อหลายเรื่อง ที่ยังไม่ออกว่าใครจะเป็นฝ่ายครางจิ้งจิ้งกันแน่ อันนี้แหละ...ยิ่งทำให้ต้อง **เร่งปฏิบัติ** ให้มากๆ เข้าไว้ พูดน้อยหน่อยไม่เป็นไร แม้จะพูดเก่ง หรือพูดโดยไม่ต้องใช้ไผ่ก็ตาม ขอแต่ให้ **ต้อยหน้า** หรือให้เน้นการออกหมัดมากๆ เข้าไว้นั้นแหละดี...

☆☆☆☆☆

ปิดท้ายด้วยวาทะวันนี้ จาก Confucius (อีกครั้ง...และอีกครั้ง)... *For good, return good; for evil, Justice.*-**จงตอบแทนความดีด้วยความดี...ความชั่วด้วยความยุติธรรม...**

☆☆☆☆☆